

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЯКОСТІ ОСВІТИ
ПСИХОЛОГІЧНА СЛУЖБА

АНАЛІТИЧНИЙ ЗВІТ

за результатами соціологічного дослідження

**«ОЦІНЮВАННЯ СВОГО НАВЧАННЯ
ЗА ОСВІТНЬОЮ (ПРОФЕСІЙНОЮ) ПРОГРАМОЮ
(ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ, ЕРГОТЕРАПІЯ)»**

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕСПОНДЕНТІВ/-ОК

Соціологічне дослідження «Оцінювання свого навчання за освітньо-професійною програмою «Фізична терапія, ерготерапія»» було проведено у січні 2026-го року.

Дослідження включало такі етапи:

- польовий етап (збір даних) (січень 2026),
- аналіз даних (квітень 2026),
- підготовку підсумкового аналітичного ілюстрованого звіту (квітень 2026).

У дослідженні застосовувалася методика напівстандартизованого онлайн-опитування (форма складалася з 28 запитань). Опитування відбувалося на анонімній основі. Вибіркова сукупність як така не формувалася: посилання на електронну форму було розіслано через корпоративну пошту усім здобувачам освіти, які навчаються в рамках освітньої програми «Фізична терапія, ерготерапія» (перший (бакалаврський) рівень освіти).

У підсумку в дослідженні взяло участь 54 респондента/-ки, що є аналітично достатньою кількістю, згідно загальної кількості здобувачів/-ок ОП «Фізична терапія, ерготерапія».

Розподіл за роками навчання: 1-й курс – опитані 25 осіб (що склало 46,3 % від загальної кількості опитаних), 2-й курс – 10 осіб (18,5 %), 3-й курс – 17 осіб (31,5 %) та 4-й курс – 2 особи (3,7 %).

Отримані в ході опитування дані представлені візуально за допомогою 11 діаграм.

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Перші питання опитування спрямовані на визначення рівня задоволеності здобувачів/-ок від вибору для навчання університету (ХНМУ),

певної освітньої програми («Фізична терапія, ерготерапія») та задоволення від роботи кафедр університету (рис. 1). Переважна більшість здобувачів/-ок задоволені вибором університету та навчанням за освітньою програмою – 90,7 % та 87 % відповідно. Рівень задоволеності роботою кафедр також є високим: позитивні оцінки надали 83,3 % опитаних.

Варіант «У чомусь так, у чомусь – ні» обрали 9,3 % респондентів/-ок щодо вибору ХНМУ, 13 % — щодо освітньої програми та 14,8 % — щодо роботи кафедр.

Незадоволених вибором університету та освітньою програмою не виявлено, тоді як роботою кафедр радше незадоволені 1,9 % опитаних. Варіант «Абсолютно незадоволений/-а» не обрав жоден респондент.

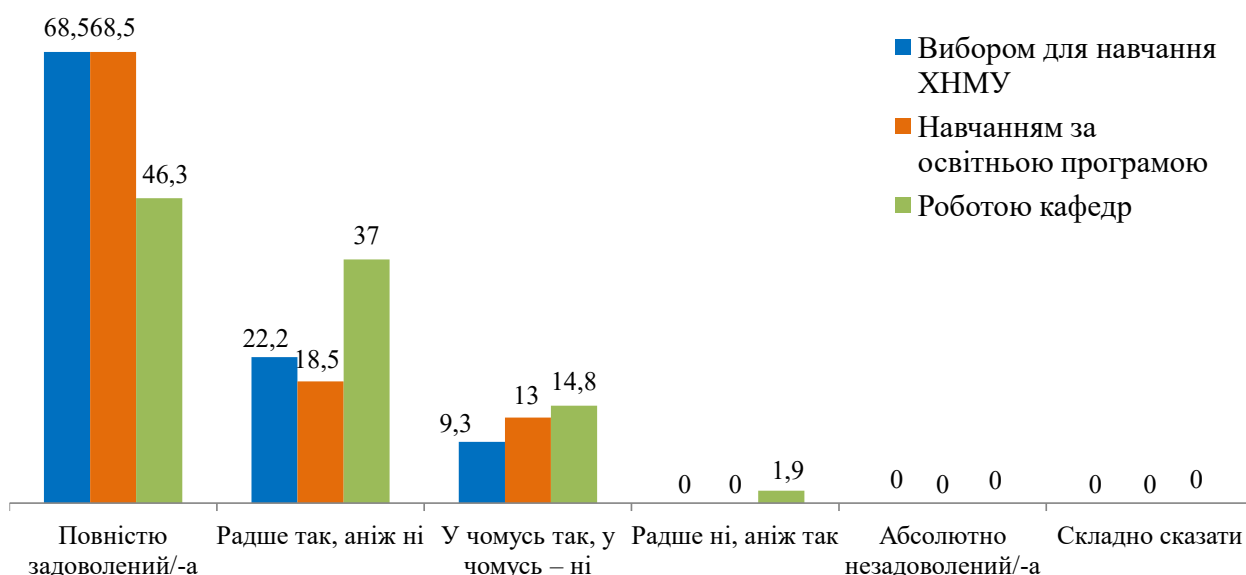

Рис. 1. Задоволеність вибором для навчанням ХНМУ, навчанням за освітньою програмою та роботою кафедр (%)

Очікування від ХНМУ повністю співпали з реальністю або радше співпали для 72,1 % респондентів/-ок. Здобувачів/-ок, очікування яких не співпали, було 1,9 %. Варіант «У чомусь так, у чомусь – ні» обрали 24,1 %. Не змогли відповісти на питання 1,9 % опитаних.

Більшість здобувачів/-ок (77,8 %) позитивно оцінюють якість освітнього процесу в університеті (див. рис. 2). Серединну позицію займають 22,2 % респондентів/-ок. Таких, які негативно б ставились до якості освіти в університеті, не було.

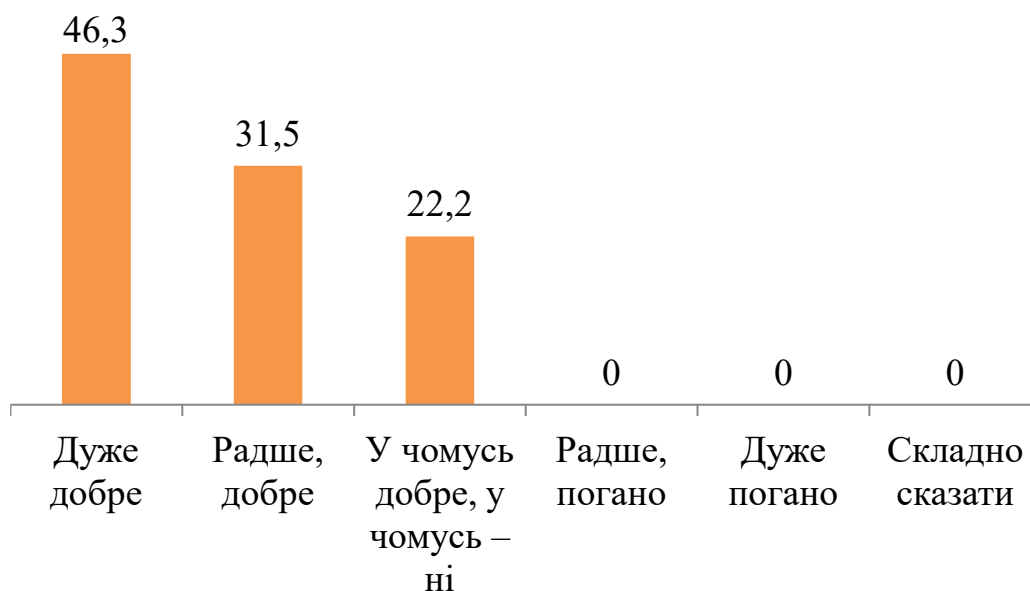

Рис. 2. Сприйняття освітнього процесу (%)

Необхідно зазначити, що більшість опитаних (90,7 %) погоджується з тим, що освітній процес в університеті враховує світовий науковий досвід на високому та достатньому рівні, а також 83,3 % вважають, що освітнє середовище ХНМУ задовольняє їхні наукові та освітні інтереси.

На рис. 3 відображені результати розподілу думок здобувачів/-ок щодо «агентів впливу» на якість освіти. Аналіз показує, що найбільшу відповідальність за якість освіти здобувачі/-ки покладають на викладачів (79,6 %).

Друге місце поділяють адміністрація університету та Міністерство освіти і науки України (по 55,6 %).

Близько половини опитаних вважають, що на якість освіти впливають здобувачі, завідувачі кафедр та Навчально-науковий інститут якості освіти (по 51,9 %). Саме ці категорії поділяють останнє місце у цьому «рейтингу».

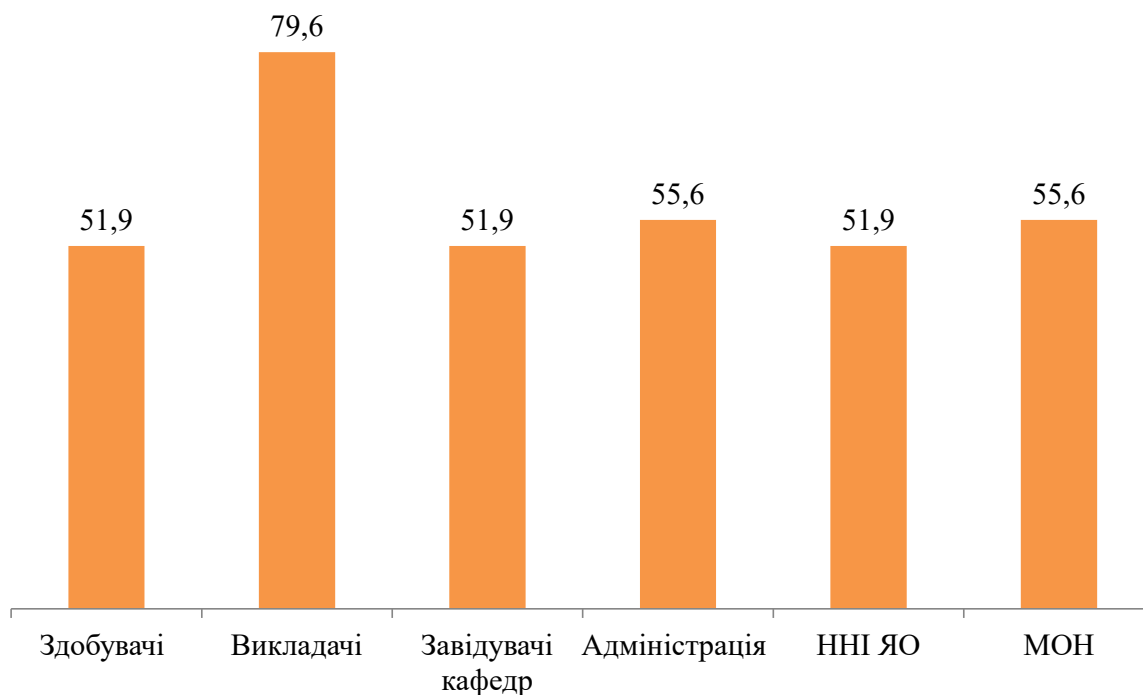

Рис. 3. Вплив «повною мірою» на якість освіти (%)

Щодо рівня розповсюдження інформації про різні аспекти освітнього процесу, більшість опитаних підтвердили свою поінформованість за всіма аспектами (див. рис. 4). Найвищим є рівень поінформованості про зміст навчання (77,8 %).

Деяко нижчими, але також високими є показники поінформованості про цілі та завдання навчання (75,9 %), методи та форми навчання (74,1 %) та очікувані результати навчання (70,4 %).

Найменший показник поінформованості, хоча і достатньо високий, стосується критеріїв оцінювання та запланованих контрольних заходів (66,7 %).

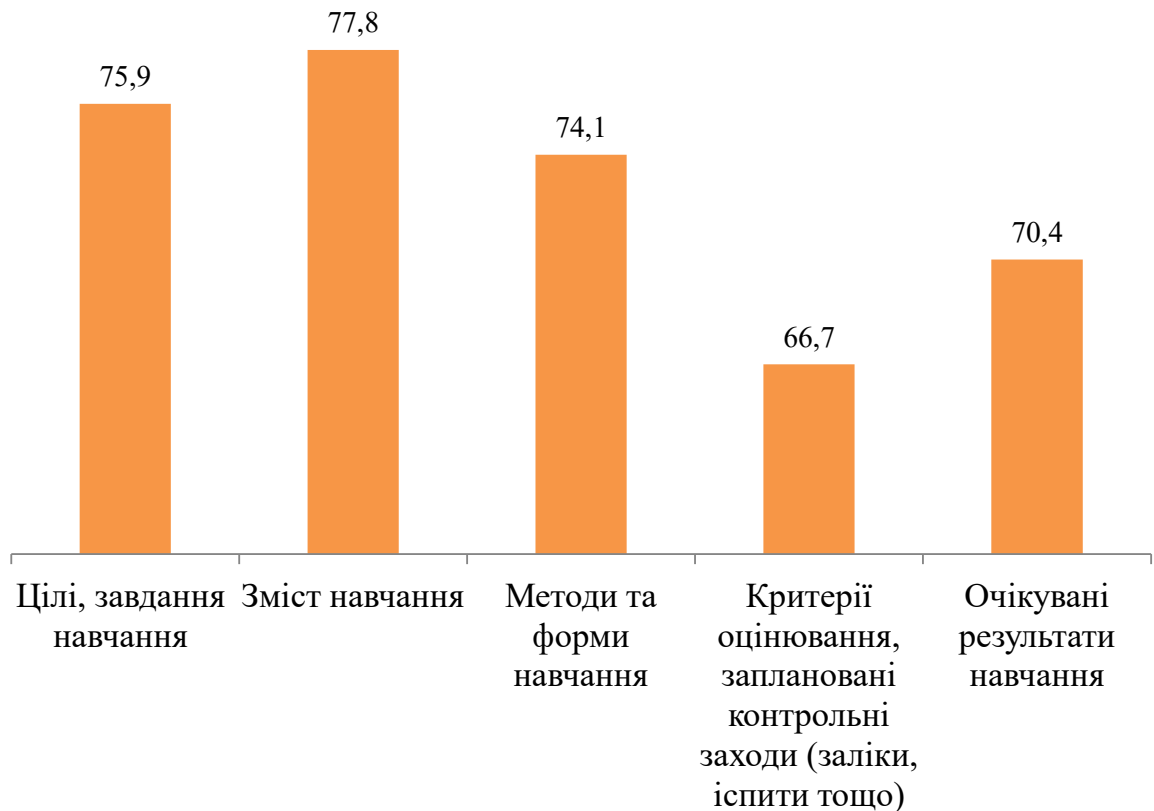

Рис. 4. Поінформованість до початку навчання (%)

Більшість опитаних (74 %) повністю задоволені або радше задоволені своїм рівнем поінформованості; радше незадоволених та незадоволених виявилось 1,9 %. Ще 24,1 % обрали серединний варіант «У чомусь так, у чомусь – ні».

Наступний блок запитань стосувався оцінки особливостей проведення занять. Серед найбільш розповсюджених методів та форм навчання, що використовуються викладачами під час практичних занять (див. рис. 5), здобувачі/-ки найчастіше відзначали «демонстрацію презентації» та «тести» (по 96,3 %), «розповідь, пояснення» (87 %), «реферати, доповіді, повідомлення» (85,2 %), «обговорення» та «усне опитування» (по 81,5 %), «бесіду» (68,5 %), «самостійну роботу з навчальним матеріалом» (64,8 %) та «дискусії» (51,9 %).

Натомість значно рідше, за оцінками респондентів/-ок, використовуються «рольові ділові ігри» (22,2 %), «письмові творчі роботи» (22,2 %), «письмові контрольні роботи» (20,4 %) та «використання симуляційного обладнання» (13 %), що свідчить про обмежене застосування цих форм навчання у практиці викладання.

Рис. 5. Методи і форми, що викладачі найчастіше використовують на практичних заняттях (%)

Більшість опитаних, 85,2 %, вважають застосовані методи і форми ефективними та відповідними їхній освітній програмі, 79,6 % вважають їх сучасними та інноваційними. Неефективними ці методи вважають 1,9 %, несучасними — 3,7 %, тоді як невідповідними освітній програмі їх не вважає ніхто.

Щодо впливу на те, яким чином проходять заняття, 40,8 % опитаних зазначили, що вони мають на методи та форму проведення занять суттєвий

чи обмежений вплив; 25,9 % респондентів/-ок вважають, що такого впливу не мають, а ще 33,3 % не змогли надати однозначну відповідь.

Незначна кількість здобувачів/-ок, 14,8 %, респондентів/-ок висловлювали викладачам та/або представникам адміністрації зауваження та пропозиції щодо оновлення освітніх програм зі спеціальності. Із тих, хто висловлював пропозиції, усі (100 %), вважають, що їхні поради були враховані.

Студенти позитивно оцінили власні можливості оперативно проконсультуватися з викладачами з будь-яких питань, пов'язаних з навчанням (див. рис. 6). 85,1 % опитаних вважають, що таку можливість їм надають переважна більшість викладачів, ще 9,3 % вказують на те, що таку можливість їм надають окремі викладачі.

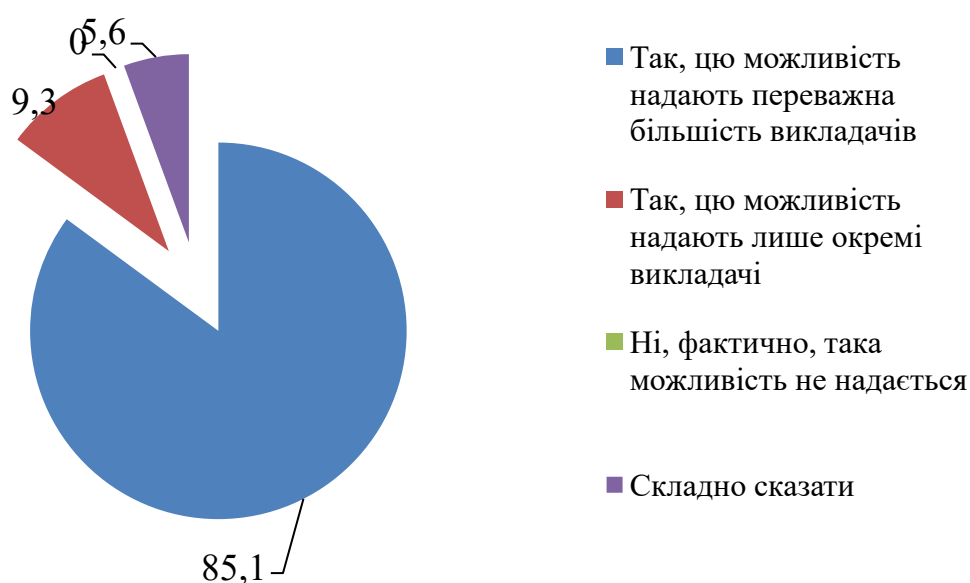

Рис. 6. Наявність можливості оперативно проконсультуватися з викладачами щодо навчання (%)

Про відсутність такої можливості не повідомив ніхто, 5,6 % утруднились із відповіддю.

Оцінюючи ставлення викладачів до студентів, більшість опитаних (77,8 %) вказують на об'єктивність та неупередженість педагогів

(протилежну думку не підтримує ніхто, та 22,2 % респондентів/-ок не мають щодо цього певної думки). Більшість здобувачів/-ок, 66,7 %, вказали, що мають вільний доступ до інформації щодо критеріїв оцінювання.

Серед запитань було оцінити за п'ятибальною шкалою різні аспекти навчання (див. рис. 7).

Рис. 7. Задоволеність різними аспектами навчання (1 – min, 5 – max)

Результати аналізу показують, що студенти загалом виставляють дуже добрі оцінки (середній бал – 4,3 із 5) із незначним коливанням у 0,2 балів. Найвищі оцінки (4,4 балів) отримали такі аспекти, як «якість освітньої програми загалом», «навантаження (кількість дисциплін у семестрі, кількість аудиторних годин на тиждень)», «якість навчально-методичних матеріалів навчальних дисциплін», «чіткість та зрозумілість критеріїв оцінювання

навчальних досягнень» та «можливості для реалізації індивідуальної освітньої траєкторії».

Найнижчими (4,2 балів), хоча і високими, є оцінки «співвідношення між аудиторними годинами та самостійною роботою» та «методичне забезпечення самостійної роботи».

Відкрите запитання анкети стосувалося покращення якості освіти: «Надайте, будь ласка, свої пропозиції щодо покращення якості освіти та освітнього процесу в ХНМУ» (відповідь надали 10 респондентів/-ок).

Частина відповідей (30 %) не містили пропозицій, оскільки все задовольняло: *«все добре», «на це питання я не можу відповісти тому що мені все подобається весь навчальний процес»* тощо.

Побажання стосувались також розширення практичної складової курсів (40 %):

«Посилити клінічну практику на базі сучасних відділень та лабораторій - дозволяє закріплювати теоретичні знання на практиці»;

«Впровадження ширшого спектра занять у симуляційних центрах для реабілітологів (бакалавр)»;

«Я вважаю, що для покращення якості освіти та освітнього процесу необхідно впровадити практикоорієнтовані методи навчання, наприклад, клінічні кейси, розбір реальних ситуацій та міждисциплінарні завдання. Також доцільно впроваджувати більш сучасні інтерактивні методи викладання на лекціях та практичних заняттях + залучати до освітнього процесу фахівців суміжних спеціальностей і практиків для обміну реальним професійним досвідом»;

«Більше практики, очних зустрічей».

Частина відповідей (10 %) містила пропозиції щодо методичних матеріалів:

«Можна надати більше методичних матеріалів та доступу до них».

У 30 % відповідей містились побажання щодо форм навчання:

«На мою думку, якість освіти може бути покращена за допомогою, більшого офлайн навчання»;

«На мою думку, для покращення якості освіти та освітнього процесу в ХНМУ можна більше проводити офлайн занять з різних дисциплін».

Здобувачам освіти був запропонований також перелік різних процедур, порядків та діяльностей університету з проханням позначити, з чим саме вони обізнані (див. рис. 8).

Респонденти/-ки продемонстрували високий рівень обізнаності за більшістю запропонованих пунктів. Найбільша обізнаність зафіксована щодо порядку і умов вибору студентами вибіркового дисциплін та Кодексу академічної доброчесності ХНМУ (по 100 %).

Досить високими є також показники обізнаності із процедурою реагування на порушення академічної доброчесності (92,6 %), інформацією про програми міжнародної академічної мобільності (87 %), заходами психологічної служби університету (87 %), а також із заходами щодо гарантування безпеки та сприяння здоров'ю студентів (81,5 %).

Найменшою є обізнаність щодо порядку оскарження результатів заліків, іспитів (66,7 %), порядку перескладання (72,2 %), процедури врегулювання конфліктних ситуацій (74,1 %) та визнання результатів неформальної освіти (74,1 %).

Рис. 8. Ознайомленість з порядками, процедурами, діяльністю університету (%)

Подібне запитання стосувалося і задоволеності студентства порядками, процедурами, підтримкою, забезпеченістю університету (див. рис. 9).

Найбільше здобувачі/-ки задоволені порядком і умовами вибору студентами вибіркових дисциплін (96,3 %), можливістю користуватися доступом до міжнародних інформаційних ресурсів (92,6 %), рівнем освітньої підтримки з боку викладачів кафедр (88,9 %) та платформами дистанційної освіти університету (88,9 %), а також рівнем матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу (85,2 %).

Досить високими є також показники задоволеності рівнем консультативної підтримки з боку деканату (83,3 %), рівнем консультативної підтримки з боку кафедр (83,3 %) та ресурсів Наукової бібліотеки (81,5 %).

Найменше здобувачі/-ки задоволені порядком оскарження результатів заліків та іспитів (63 %), порядком їх перескладання (64,8 %) та процедурою врегулювання конфліктних ситуацій (66,7 %).

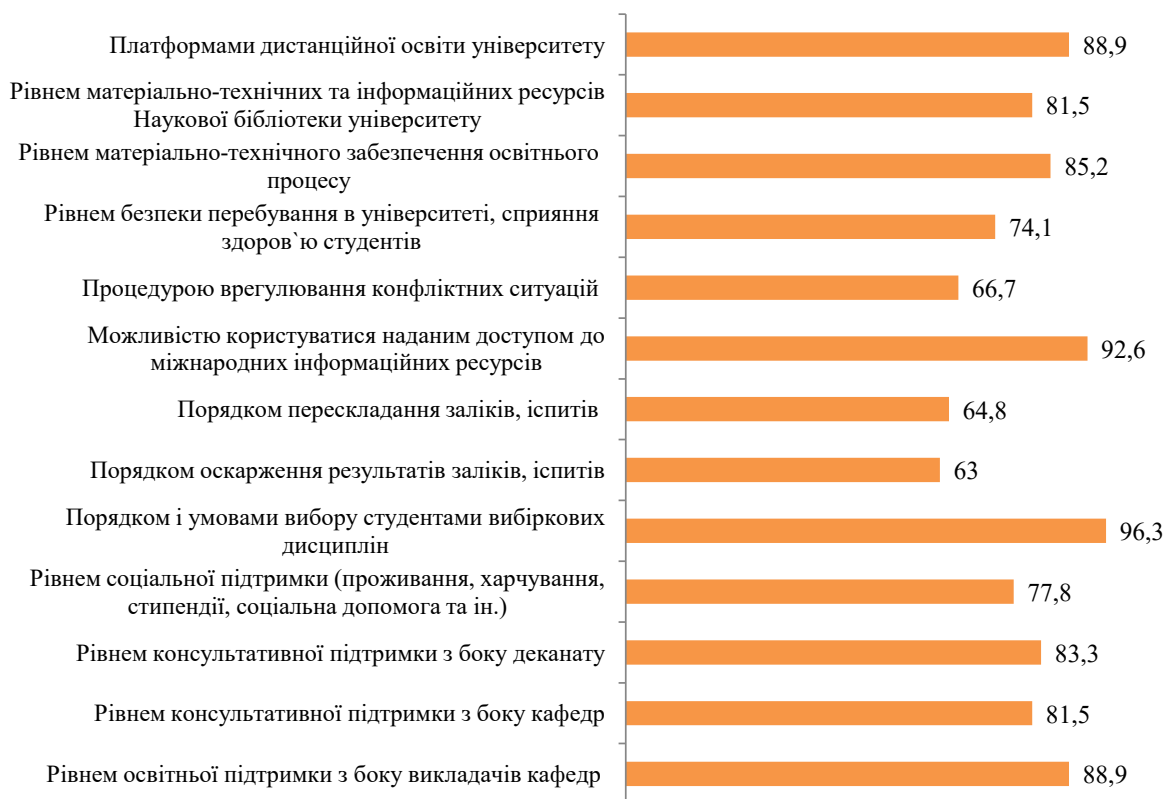

Рис. 9. Задоволеність підтримкою, порядками, процедурами, забезпеченістю університету (%)

Заходи, які проводить психологічна служба ХНМУ, відвідували 29,6 % здобувачів, з яких 62,5 % задоволені взаємодією із представниками психологічної служби.

Окремий блок анкети був присвячений можливим конфліктним ситуаціям, які можуть виникати під час навчання. Невелика частина опитаних мала конфлікти з іншими учасниками навчального процесу: 5,6 % опитаних під час навчання мали конфлікти з викладачами, 7,4 % — з іншими здобувачами освіти, з представниками адміністрації — 3,7 %.

Респонденти/-ки мали можливість прокоментувати, у чому полягав конфлікт, була отримана 1 відповідь, що стосувалась взаємодії з викладачами:

«Неправильне оцінювання».

Останній блок анкети був присвячений оцінці результативності навчання за обраною освітньою програмою.

Одне з питань стосувалося того, наскільки університету вдалося під час навчання розвинути або покращити м'які навички здобувачів освіти (див. рис. 10).

Рис. 10. М'які навички, які університету вдалося розвинути у здобувачів під час навчання (%)

Згідно з розподілом відповідей, університет найкраще сприяє розвитку вміння самостійно приймати рішення (70,4 %), здатності висловлювати та відстоювати власну позицію (68,5 %), комунікабельності (68,5 %), відповідальності за власні дії (64,8 %) та вміння працювати у команді (64,8 %), а також вміння критично мислити (61,1 %).

Натомість розвитку таких навичок, як «вміння вести за собою» (25,9 %), «навички співпереживання» (29,6 %) та «активна життєва позиція» (31,5 %), на думку здобувачів/-ок, університет має приділити більше уваги.

Наостанок було поставлене таке запитання: «На Вашу думку, якою мірою навчання за цією освітньою програмою вплине на Вашу подальшу кар'єрну траєкторію?» (див. рис. 11).

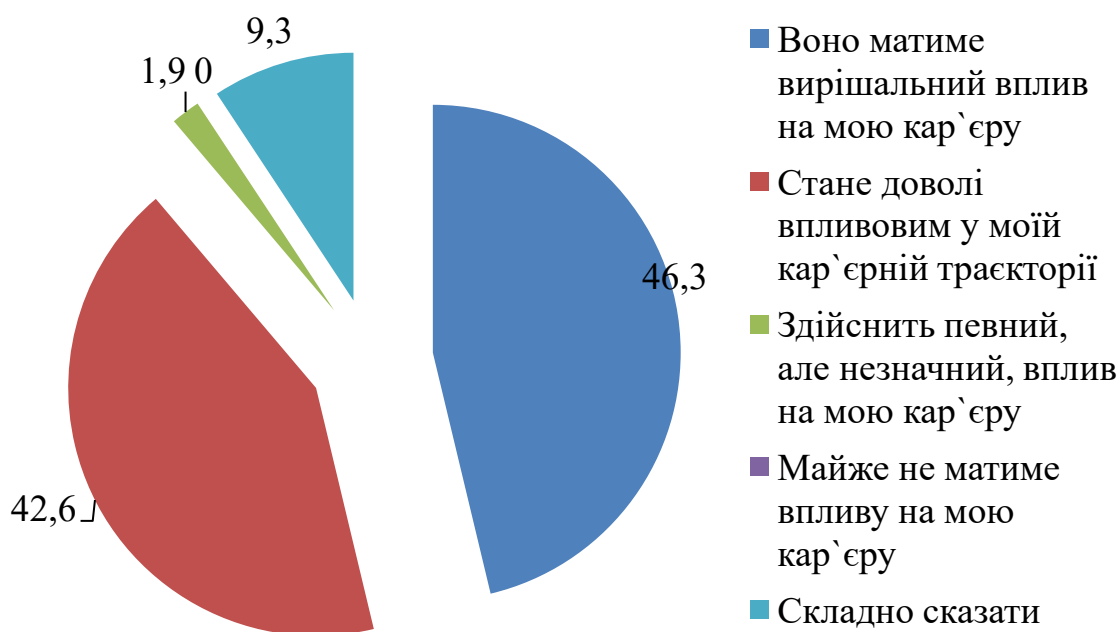

Рис. 11. Вплив навчання за освітньою програмою на подальшу кар'єрну траєкторію (%)

Студентські «оцінки» є позитивними: 88,9 % вважають, що освітня програма матиме вирішальний вплив чи стане доволі впливовою. Про те, що

освітня програма здійснить незначний вплив, повідомили 1,9 %.
Утруднились із відповіддю 9,3 %

Натомість тих, хто вважає, що освітня програма майже не матиме впливу на її / його подальшу кар'єру, виявлено не було.

Аналітичний звіт виконала 29.04.2026 р.

Соціолог психологічної
служби ННІ ЯО

Дзюба О.М.